

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΑΜ
ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΤΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΠΑΡΑΓΜΟΥ

“Η πλανητήσι τού προσδόρου τῆς έπιπτοκής ΕΑΝ—ΕΛΑΣ σύγι. Σιάνιον στὸ Κινεζικόν ποδόγραμμα
ἡ γεμάτη στοχασμῷ καὶ φυλατ-
τοφύλα, πολιτική σύνεση καὶ νηπολ-
ιοφύλασση, ἀσύνθιστη στὴν ἐλληνική
ζωῇ, φέρει πάλι μὲ κάπιον τοόπο
καὶ ξανθαμψίει τὸ ζήτημα τῶν
αἰτών τοῦ ἔθνους σπαραγμοῦ.

ιατοῦ ἐθνικοῦ τμῆματος ἀτ’ ὅλες
τις ἑνοπλες δινάμαιει. Οἱ διυκολεῖς
που πορεύονται στὴ συζήτηση γιὰ
τὴν πραγματοποίηση μάς τε τείσι
λύσης, διυπολεῖς που δρεβούνται
αὐτὴν ποσπάθεια τῆς ἀντιδοσης
γιὰ διατηρησης ἀδικιες τις ἑνοπλες
δυνάμεις της γιὰ ἡ εξιτηρηση
τοὺς ἀνελαύκους σποτούς τον κά-

τινών του εννούνοι σπαραγμούς.
Τό Λονδίνο, το δέ επίσημο, ποδὸν δὲ λατηνής κεχαμένη μέσοπετρειάς και κέντημποτα, από τοὺς τοῦ μεγάλους ένει τὴν ἡγετές ὡς τοὺς δικοῖς μας δῶν προστατευόμενους του, για νὰ διαβάλει, γά διαπρέψει καὶ νὰ πιπιλούσει τὸν ἄγνωτον μας καὶ ποὺ δὲν ἐνδιαφέρεται οὐδαμάντικα γά την ἔθιτοτ' ἀλλο παρά μονάχα για τὴν ἔθιβολή τῆς ὥης πολιτικής του καὶ τὰ διαπολιτικά τις στὸ Βρετανικὸν λαο καὶ τὸν ἔσω κόσμο, πείνειν νὰ παρούσαιει τὴν ἀπάντηση τῆς ἀντιποστολείας τοῦ ΕΑΜ δια υποχώρησην μπροστά στὶς κυριεύτερις ἑπτάκοτες. 'Αποτέλο δὲν ποδεύειται γ' αὐτὸν οὔτε στὸ στρατιωτικό, οὔτε στὰ ἄλλα ἐπίμακα ποσθίμωτα τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ΕΑΜ μένει σταθερὸς καὶ αὐλοντόνο τοις ὅχι καὶ εἰς ἔθνηκές πολιτεύτες του δέσσεις και τῷα τοῦ δύνεται μιᾶς εὐαίσκαιας ἀκούμα τοῖς τις κίνεις ποιοῦσας καὶ ανάγλυψες μπροστά την καταστάση ποι δημιουργήμενης και ποὺ ἔγινε νὰ διαμοιραστεῖ.

Τοις αντικαίσκαις ποιοῦν της, κανονὴν τὴν Κ.Ε. τοῦ ΕΑΜ νὰ διαπιστώσῃ ἀλλή μιά φορά διτὶ ή καὶ οναδικὴ ἡ οντικὴ ἐξουσία τοῦ πρετερού τὴν ἡγεμονία τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἀποδεσμότητα εἰναι η λήψης ἀποστρατεύσιν δύον τῶν ἐνόπλων δινάμεων, ΕΛΔΑ, ΕΛΕΣ, 'Ορεινὴ ἱζεναρχία, 'Ιερὸς Λόγος καὶ τὸν σχηματισμὸν Μέσους Ἀνατολής'.

Τις ἔδεις μέρεσις ὡς τότε διποιούσις τῆς Γεωγραφίας σγ. Σεῦγος στὸ περιλάπτον ἀποκαλυπτικὸν ἀρθρὸ τοῦ γατὴ τὴν Κυρεόνηη ἐθνικῆς ἑνότητας, (γούρες : ἐζηθοτητας) καὶ τὴ σκανδαλώδη ἔπειτα φράσει:

Π ο ο β ἡ μ α σ τ ο α τ i w t i c o b . Βρίσκεται ἵστο κέντρο τῆς ψηφεγγίτης πολιτείης. Ν' ἀφράτουσιν τὸν ΕΛΑΣ καὶ νὰ δημιουργήσουσιν στρατὸ τῆς ἀντιδαστασῆς. Γ' αὐτὸν τὸ σκοτὸ δούλευεν ἔνα δέκτη παραχρηματικὸν ἀπὸ τὸ 'Υπουργεῖο τῶν Στρατιωτῶν καὶ τοῦ

Γάν νά φανε πο τα πλανά από
απέιδη¹ κ' έδω μάλτο τη ή σεν-
τριγή πλανάδα μάν νά θαλώσεις τά
νερά, έρριχνε επίμονα συνθήματα
μα συμφορές, υπογράφεις ακόμα
και απλύτες (πιεσθεόμαντα δύστοις νά
πλάγκησες αρχέτοις τονδλαστοί απ'-
απέιδηστοις τοῦ κ. Καραβάτη)² από
απέιδη παραβέτομες μοριάσενα
τοιχεῖα κυρίων γιά το ζήτημα τό
ποτιστικού, που στάθηκε ο δύο
μόνοι του ποτιστικού προβήμα-
των καθ' ηγήση μοιαζά στην Κο-
ρεντίνη μάστακα και σιγή εύ-
πληξίας τοργούδια.

Επτάετοί ως το Γονατά. Και μη-
χανεύεις τα πάντα. Σχεδίαζον
την ισχύασθη Εθνοπολικής έτσι
που νά είναι σώμα ποστοφαμάν.
Συγκεντρώνουν στην Αθήνα από δηλ
τήν 'Ελλάδας κάθε αγτιδαστικό³
ποτιστικό. Φέρνουν στην Αθήνα
τους συμμορίτες του Παπαδόγχωνα
τού Παπαδάναστονίου. Φέρνουν
προδότες χρωτιμένους από δηλ
τήν 'Ελλάδα. Φέρνουν τους χωρο-
φύλακας από δηλες τις λοιδεις. Ή
κυβερνήση της ένθυμης ένοτριτας
ανασυγχρότει τη γη ν τών Γεο-
πληρά δύναμης τών

Οι ίδιοι δύσκολα την πρώτη φορά στην Ελλάδα παραβιάζουν την απόφαση της ΚΚΕ για την αποχή της από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το πρόγραμμα της ΚΚΕ προβλέπει την επίσημη αποχή της από την ΕΕ στις 11-12 Απριλίου. Η πρώτη συγκέντρωση της ΚΚΕ για την αποχή της από την ΕΕ θα γίνεται στην Αθήνα στις 9-11 Απριλίου.

Συμφρονήσαμε μὲ τὶς προγραμματικὲς δηλώσεις του κ. Προϊντονούπολης σάνω στὸ ἔγχριτα αὐτό. Είμαστε σύμφρωνοι νῦν ἀποστρατεύοντας λα τὸ ἐθελοντικὰ σώματα ποὺ ἤγραψαν γένη στὸ ἔστερον καὶ ὁ εὔστερος καὶ στὴν θέση τους νὰ εἴναι ἐνιότεροι στρατοί. Ἔνας τεραποτὸς ποὺ οὐδὲ μᾶλιστα είναι ἀπόλυτον καὶ στρατολογία, πλαισιονικὸς μὲ στελέχη ἔκτασις μένει ἀπόροδος καὶ φαινετος. Αυτὴν είναι γραμματικὰ μὲ εἰλικρινῆ λόγον, που ἀποτελεῖ ἔγγυσην γὰρ οὐδὲ τις παραπλέες καὶ ποὺ παντὸς ἔγγυόν την γὰρ τὴν ἔσπειρτη την συμπεράνων τοῦ Ἑρμονιοῦ.

τερούντων της Ευοίας;
Στήν ίστορική μάστιχας της Κ.Ε. οι ΕΑΜ την 1-2-14 άναφέρουνται: «Ομοις διαπιστώνει οὐδὲ μόνον προχωρώντας ποὺς τῇ λόγῳ ους τοι φλέγοντα ποικιλά θητάσια, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀντίδοσα μὲ τὸς απεινέντας τῆς ἐνέργειας τὰ περιήκειαν καὶ προχωρεῖ σε βίαιες ἀντιτάσσεις λαίεις. Γένι αὐτὸν καὶ Κ.Ε. τοῦ ΑΜ μαστιχώντας λόγων μαρτυρούσιν εἰλλαγμού λαβει τὴ δέαν της στά

Γεμει τη λαϊκη ροή που της προσέθετε τη ΕΑΜ και μέλει να διηγηθει στον δοσιλογον και ει αντούσι προσπαθησει να προσθετει και τον ανδρες της Ορ. Ταξιαρχιας.

Μέσα σ' αυτές τις ουνήκες ή παραπίστησην των υπερυψών της άριστεράς ήταν έπειθελητική και αγαπητούντη. Ο Έ. Π. Παπανδέου άναστατωτει την υψηλότητη του ποὺς τα δεξια σαν υψηλότητη εύφωνο πολέμου. Και διοι τους επιφύλαξαν.

πάμα πολιτικά προβλήματα.
1) Στό στρατιωτικό ζητητα : Τό^μΔΑ δέχταις δέσποτας έξοδον
άποστρατευθεί δό ΕΛΛΑΣ, μια νά^μ
αλιθούντων ταύτόδουν και οι άλ^λ
ερες εποντών εθνοτοπικές δινάρεις
ενώμαζει. Μάρος στις άντη^μ
στεις που έφεραν οι άντεποι
και για νά διευκολυνεί μια
μητριαία, δέχταις νά συγκρήτη^σ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ Α ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

(Συνέχεια ἀπ' τὸ 1ο φύλλο.

9. — Ή θέση τῶν ἡγετικῶν και
χρημάτων στελεχών τῶν πολεμα-
τίους, τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου, κα-
ὶ τῶν πνευματικῶν ἐργατῶν
συνοψίσουμε πλειστέρα τίς κύρι-
ές έννοιες ποδὸς διαπιστώνονται
στὶς παραπάνω προγραμματικὲς
θέσεις. Λέμε μονάχα μερικὰ α-
πλά λόγια.

τον δὲ είναι συνεδήπα πραπότης τῆς κεραυνωσατάς, είναι ἐν-
λώς ζεχωριστή μέσα στὴν ὁργή-
ση καὶ διεύθυνση τῶν δύο το-
ντων²⁵ καὶ στὴν ὅλην κουνινά.
Οἱ προφορένοι τεχνοὶ²⁶ οἱ ἐ-
στήμονες θέλουσιν ἀπὸ τῆς
τειχικῆς Δημοσιότατας γάγνουν προ-
ταστούς πραφεστάτες καὶ βοηθοὶ τοῦ
πολιτισμοῦ κουνινάς την κειμενο-
τάξην πρόδοοι. Σ' αὐτούς δ' ἀ-
κει καὶ μεγαλύτεροι προσδιόπται
ἀπὸ τὴν ἐνάποδοστη τοῦ νέου κοι-
νωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ σκοποῦ σέ-
μενοι πραγματοποιήσεις. Ιδού-
αρι η Τεχνικὴ Επιστήμη πρέπει
βέρι μὲν ποιῶν φροντίδα πολιτικών
ευθέοι γά τα δράπει τὸν ἄγημόν
ούσιον μὲν τὸν ἀγήμηνον
ποιούμενο της, ποὺ τὴν ἀνύψωτην
ητον περιβολήτην δυναμητικού
τετρωρού πολιτισμοῦ.

Η Λαϊκή Δημοτικτία πρέπει
νά νοηθεῖ σαν ἀνίσθιτος καὶ ἀντιδό-
τος πρὸς τὴν „Αστική Δημο-
κρατία, δύον έχουν όλοι πολιτι-
κή ἐλασθερία καὶ πολιτικὰ δικαιο-
δικά (δύος τούς) μαζίστας οι λιγοί (διλογία) καὶ
οίκονομικά καὶ πολιτικό. Πολιτι-
κά αὐτὸν γίνεται καὶ διμεσα, μὲ
τόδους ἀντιπροσώπους τῆς διοικη-
τάξης, συντηρητικούς ή φιλελέ-
θερους, καὶ τῶν ουμφρόνων της, ποὺ
ουμβάνει πάντα καὶ κατὰ κανόνα γά είναι καὶ ουμ-
φέροντα, τοῦ „Εθνούς καὶ τῆς
Πατρίδας, καὶ ἔμμεσα, διπά τὰ πα-
ροχήν ποντικά καὶ βολικώτε-
ρα, ἐνώ ἡ σκρηνὴ ξεγέλλη φυσι-
ογονούμια καὶ διάσκομην. Παρά-
δειγματικό δ. κ. Μάξιμος, καρχοφίας
μεγίστος, που δέν πολιτεύεται

πα τέσσερα, και τώρα στη μεγάλη
κρίσιο παρουσιάζεται Επίσημος
σάν άντιπρόσωπος τοῦ Λαϊκοῦ (!)
κόμματος συνήλθηδην, βασιλικού
καὶ δημοκρατικού.

πρός τὸ Σοσιαλισμό, νὰ ξεχω-
ρεῖ δηλαδή: α') ἐνα τομέα τῆς
«Ο όρος 'Αστική Δημοκρατία
περ ἔχει μιὰν ἀντίφαση. Κυρ αρ-

παλαιστικής οίκουνομίας ποι ὃδα
μαριασθεῖ με τὴν ἐνηκούσαν
μεγάλων μέσον τῆς παραγόν-
ται τῆς μεγάλης θιοκτησίας
βιωμαχίας, τῶν μεταφορῶν,
τιστικής, τῶν ἀσφαλίσεων κ. π.

Αντίθετα «Λαϊκή Δημοκρα-

ομήσια σύμφωνα με την παραπάνοποικιλή ή οι δυο τοπεις θάνταζουν και θά αλληλοθιστήσουν
και ταν βασιούν οισχονομοιοι μοχ-
τά σε χέρια του Λαϊκού Κράτους
με τον έλεγχο των ογκανωμέ-
νων μαζών.

11.— Ἡ Λαικὴ Δημοκρατία πρέγα δόθει τὴν τούτην θέσην στὸν λαον, καὶ μεταλλεύεται τὴν ἐργασίαν ἡ τῇ θέσῃ τοῦ ἀλλού.

να ουσεί την πρώτη μέρη στην εμπατική ἀνύνοση του Δαιδαλού και ωντανάς καλλιέργεια του πνεύματος, ὥστε την ὡς τὸν τελικὸν και στό σκοπό. Ἡ οἰκονομικὴ ὑπο-

των δικαιωμάτων του και της δυναμικής του μεσα σ' αύτή και μέσα από ζωή γενική. Κι αύτη η κινη-

α πνευματικά ἀγαθά ή συμβολή τοῦ Δανοῦ σπάσει πολὺ αὖτις.¹ Ή ωλεὶς εὐημερία καὶ Η Κοινωνίη Δικαιουσίας ήδη ἐπιτέφθιμη γίνονται ταύτα τῶν πλαισίωντος ἐν ταῖς πνευματικά ἀγαθά καὶ ή λλέγεντα τοῦ πολιτισμοῦ.

2.— Οι παραπάνω θέσεις ἔκτισαν βασικές ιδεολογικές καυτές.

Διαβάσετε μέ προσωπή αὐτῆ τη σελίδα καὶ τῇ μονάχᾳ της. Κ' ὅχι μονάχα μιὰ φορά, μὲν κάθε τόσο. — Μήνη πετάτε τά φύλλα, Θά-

σάς χρειαστούν.
— "Αν ίσως σήμερα μερικά οη-

τε τῆς ήτοι μονοπολιακή εργασίας ἀστικής δηλιγαρχίας, είναι των πολιτικών πραγματικών και ψευδών εναντίον πολιτικών και μεία σας φάνονται δύσκολα, μὲ τὸν καιρό καὶ μὲ τὸ διάβασμα τὰ γίνουν σιγά-σιγά συνελέηση

ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΣΟΡΤΣΙΑ

ΕΛΔ. «Οι σκοποί μας» Θλιβοματ γιά τη διχόνια κοινωνία της Ελλάδας

νοις που χωρίζει τους «Ελλήνες, Θά σταθώ θεστής, έως ότου μπορέσω νά βρω την κατάλληλη εύκαιρια νά

«Ο Σοσιαλισμός είναι τὸ μαναδικὸ σύστημα πον ὑψώνει τὴν ἔργασία σε ὑπέρτατη ποινωνική και ὡραίασθε ωφέλιμα για τὸν έθνους ὅγωνα. Γιατὶ ἐγὼ δὲν ἔρθα ἐδά νὰ συνταχθῇ μὲ μιὰ φατρία, ἀλλὰ μὲ ἐνα ἔθνος.»

1821 ΛΟΡΔΟΣ ΒΥΡΩΝ

ΤΟ ΔΡΑΜΑΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Η ΠΝΟΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

II

Κοντά στό Γριπολέ, στην δυτική πλευρά του Αγριέων και πλάι στο δρόμο που βάζεται στό Οικουνούδο είναι ένα
καγκαλιάδι. Το γιον έσανασ-
πασε το τετράγωνο σύνοπτα-πλακά-
σαρίδι, τον πάνω είναι φανετό «Γ'δο», την 1η του 'Αλανούντη 1943.
Ο Γερμανοί μπόγηδες βασινίσανε
μέρος θανάτου και του περιέστιαν
700 ποδόσπατα -γέρους, γυναίκες και
μάνες με το μικρό τους. Μέσα σ'
αυτούς ήταν η Μαρία Μπλίνη, το
πέντε παιδιά της, η μητέρα της, δε-
χρονή και η Νεονία Γριπούτσα
με το δύο της άρρωστα.

Την Νοτιών Γραικοπάτα τὴν εἰ-
χανε πάσιες ἀπὸ βραδίς. Γύρευ-
νά την ἀφίσσων νά ίδει στεγνόν
φορά, τα πλαϊνά της. Οι Γερμανοί
έσπασαν στά γέλια. Της έφεραν τό-
δυ της ἄγριαν. «Ο Βολοντίνης ἦ-
ταν εφέτα χρονιά κ' δ'. Κόλλας εί-
κοσι τεσσάρια μηνώ. Οι Γερμανοί
τὰ σχόλιαν ται πά δυο με του-
φένει.» Η Νοτιών Γραικοπάτα δέν-
εβγάλε ανάσα. Τορέζης με στρέμ-
μα πόδης τό θάνατο. Δὲν την ἔ-
χο γνωστές μά τη φαντάζουμα-
γιανόμα, γλυκά, με ἀπλῆ καὶ πε-
ιθαρινή καρδιά.

‘Ο ἄντρας τῆς Μαρίας Μπλίνη
ήταν στον πλάνο, μαζίν όπως
Τοι πολλιέ. Τη Μαρία την πιάσανε
άπο νοστρού και τό βράδυ, τήγμαν-
σον χωραπόστοι της και κτυπί-
σαν την πόστρα. ‘Η Φεντόνια
καλείστηκε ἀδελφή της Μαρίας,
ηώθη κ' αὐνόει. – Ντόπια τα-πο-
δάλια. ’ Η Φεντόνια είπε: – ‘Μα δε
βλέπετε; κοιμούνται πού μά τά
πετε; – ‘Εξει πούνε κι μάνανα-
τους. ’ Η Φεντόνια ἔβγαλε κατι ψη-
λά, λιγά πονχαϊδούσα και ἔντυσε
τα γάντια, βρύθημένα στὸ χρυ-
σό. Ο Βολόντιας –πήταν ἔντεκα χρο-
νού– κρατώνει στην ἀγκαλιά του τὸ
Φέντονια, ποὺ ήταν δύο ώρες, Τά-
μαρά, δι Τανύδημας κι' ὁ Γκανονί-
λιας, πεποταΐδης πίσω του. Ο
Μικόλας γονίαζε: – ‘Δε θέλω
να κάνω, νωτάσσω...’ Τον θράψανε
κι τὸ στυνιά. Ο Φέντονια ωριώθη-
το Βολόντια: – ‘Ποῦ πάρε το
Στή μαμά; – ‘Ποῦ είνε η μαμά; ’
Ο Βολόντιας δέ μηλορε.

Τὰ βάλανε στή γοργιμή πάνω στὸν ἀπόκομην ὅρο τὸν Δυντικόν.
Υπέροχα τὰ ὄξανα ζωτανά
μένα στὸ λαγγάδι. Τώρα ποὺ ἀνοί-
ξεν τὸν τάφο, ξανθράβηνά τοῦ
Βούλοντα νὰ σφίγγει μέσος στὴν
ἀγκαλιά του τὸ μικρούν Φεντία.
Ἐθράσεις καὶ ἔνα γοργάμα ἀπόν
Αντώνη Μπλίνη: «—Αγαπημένου
μου φίλου! Σᾶς στέρων τοὺς χα-
ρισμούς μου. Σᾶς παρακαλῶ,
γράφτε μου τίκαιε ἡ γυναῖκα μου
ἡ Μαρία καὶ τὰ μωρά μου...»

Ποιὸς θὰ ἔσχασε τὰ μωρά μὲ
ταπύρα πουκαμίσκια, στημένα πά-
νω στὸν ἀπόζημυνο δόχτη τοῦ Δι-
περου; Ποιὸς θὰ ἔσχασε τὸ δοῦ-
λων μας; Τριπλέλει καὶ τὸν πόνον του

* * *
Ποιὸς θά ἔσχασε τὰ μορία μὲ
τάπτω πουκαμίσαι, στημένα πά-
νω στὸν ἀπόκρημνο κράτο τοῦ Δύ-
τερου? Μᾶλλον δὲ ἔσχασε τὸ δο-
μάτιον τῶν Τριπόλεων καὶ τὸν πόνον τοῦ
ωλού πατ᾽ Ἀπόστολον Μαρκόν: «Ἐγ-

γαπά λίγο, μ' ἀγαπά πολύ, μ' ἀγαπά τοειλά... Σημειώσα, αὐτή ή τε ἐπ' πρόσενε τομάρια. Λέξ, βλέπεις πιστρούσα σου να ποφάλλουν τού λαγγαδού ου νεγρού. Τό λαγγάδι τοποτελεί δέν είνει το μωαδικό. Έχουμε κατ' τό λαγγάδι τον Κιέρον. Όπα τελάνουμε, μά δε θά τέλεσσόμαντε ποτέ. Κάθε πλάνη της Οίκουντας έχει τό λαγγάδι της, και είνει πάρα πολύ τορμά γενιάδια, πάρα ποτέ στην πατέρα μας.

«Πάμε κοντά στη μαμά». Μου άρεσε η λέξη τούτη: «λαγγάδια»: μεσα της είχε χρωτάρι, ποτάμι, άμυνδιά και κείνες τις μεγάλες μαργαρίτες που μαδούσανε τα φύλλα τους σι κοτσίζεστε»: ή α-

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

**ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ
ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΥΣΠΡΑΓΙΑΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΤΑΞΕΩΝ**

Τὸ Συνέδριο ποὺ ἔγινε στὴ
αᾶλλα τοῦ Ἐμπο. Ἐπειδὴ
ηριόν μας, τὴν προσωπικὴν Τοί-
χον μὲν θέμα τὴν ἀνάζητηση
τῶν μέτρων ποὺ πρέπει νὰ ἐ-
φαμούσθων γιὰ τὴν καπιτο-
λέμηση τῆς ἀνεργίας, ποὺ μα-
στίζει τὶς ἔργατικὲς τάξεις τοῦ
νιούν μας καὶ τείνει νὰ προσ-
λαβεῖ ἔκπτωση ποὺ ἀνήρχεται
στικὴ τοὺς μῆνες ποὺ ἐγονται
ὑπῆρξε σημαντικὸ ἀπὸ διπλῆ

Ἀπόφευκεν τὸν πότισμόν σου ἀπό την ποτίσματος τοῦ θεοῦ, τοῦ οὐρανοῦ, τοῦ πάτερος τοῦ ζωῆς σου, τοῦ θεοῦ τοῦ φύσεως σου, τοῦ θεοῦ τοῦ πνεύματος σου, τοῦ θεοῦ τοῦ λόγου σου, τοῦ θεοῦ τοῦ καρδιῶν σου, τοῦ θεοῦ τοῦ πνεύματος τοῦ καρδιῶν σου, τοῦ θεοῦ τοῦ πνεύματος τοῦ πνεύματος σου, τοῦ θεοῦ τοῦ πνεύματος τοῦ πνεύματος τοῦ πνεύματος σου.

ἀφ' ἑτέρον, γιατὶ μὲ τὸ συνέδοι τούτῳ δόθηκε ἡ στήριξαί μα, κάπιο ἀπὸ μιὰν αὐστηρίην ἐξετασθῆ της θλιψῆς οἰκονομικῆς πραγματικότητας ποὺ ἔχει δημιουργηθεῖ, ὡς ἀναπόδαστη συνέπεια τοῦ πολέμου καὶ τῆς σπλαβιᾶς, γιὰ δὲλς τις ἐργάζεται μενες τάξεις τῆς κοινωνίας, να διατυπώθην γνῶμες και να καρδιοθύμους κατευθύνονται, μὲ ἀποκλειστικὸ κρυπτικὸ γνῶμαν τὰ συμφέροντα καὶ τὶς ἐπιτακτικὲς ἀνάγκες του κοινωνικού συνόλου, πραμεμβούντας τὶς ἀναρριπτίστες ταξικές ἐπιδιόξεις.

Τὸ Σοσιαλιστικὸ κόμμα, ἐπιδροσθόνιον ἀπ' τὸ Γραμματεῖον τοῦ, ἀνέπτυξε καὶ πεντεγά
νὰ γίνει ἀστατητὴ ἀπ' τὸ σύνεδρο οὗ ἀπορία σύμφωνοι πει τὴν
ποια, τὸ πρόβλημα τῆς ἐργατικῆς ἀνεργίας ἔπειτε νὰ ἔξ-
τασθεῖ σαν ἔννα, τὸ σκληρότερον
βέβαια, ἀλλὰ ἀπλὸ σύμπτωμα
τῆς οἰκονομικῆς θεμούλας ποὺ
ἀφήκε πιστὸν τού δικτυατητής,
μετ τὴν ὀλοργανωτική κατα-
στοφοφή καὶ τῆς ἰδιωτικῆς κατ-
ῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας τῶν
λαών ποὺ ἐποδοτάτης. Τὶς
φοβερές συνέπειες τῆς κατα-
στοφοφῆς ἀντίς δοκιμάζει, σύ-
μερο, τὸ ἐργαζόμενον σύνολο

καὶ ιδιαίτερα μέσα τῷ αὐτῷ, ἡ
τύχη τῆς μισθωτῆς δονκευτῆς.
Διακρίνουμε, μέσον τοῦ αὐτοῦ τηγά-
νης, δύο κατηγορίες. Τοὺς εργά-
τες ποὺ ἔσπαστονται ἀπ' τὸ
δραγμανομένῳ βιωμηχανικῷ κεφά-
λαιο καὶ τοὺς ἐργάτες (τεχνι-
κὲς εἰδικότεροι πάντα) ποὺ ἔσπα-
νται ἀπ' τὸν ίδιωτικὸν ἐγο-
δοτικὸν παράγοντα. Αδτο, ὅπως
είναι τὸ πολιτικὴν δέσποτα συ-
δικάτο τῶν ἐκδόμων, προσ-
φέρουν, σήμερα, σπουδαῖα
τὴν ἐργασία τους, μᾶς δὲν ἔχει
πουθενὶ ζήτησεν. 'Η τύχη μα-
κατών τῶν ἀνθρώπων, ποὺ κά-
θονται μὲν σταυρομένα λέρων
καὶ περιμένονται νῦ τεσσεράκτη
τὸν οὐρανὸν τὸ φωμόν τους, πρέ-
πε ν' ἀπασχολήσει τὴν σκέψη
μας.

Ἐπειτα, εἶνε ἡ μεγάλη ἐπαγ-
γελματική καὶ βιοτεχνική τις
ποὺ δύσποταις μὲν αὐτῆς τις
φρικτές συνέπειες τῆς οὐκονο-
μικῆς κοίτης, μὲ τὴν ἔλευσην
διών, σχεδὸν, τῶν ἐλδόν ἐμ-
πόδουν καὶ βιοτεχνικές ἐπειθό-
γυσίας, καὶ μὲ τὴν ἐκρημνεῖται
πάθεις ἀγοριστικῆς ἵκανότητας
στὴν κατανάλωσιν.

Βασικός μάς λοιπόν, σκοπός πρέπει να γίνεται η μελέτη κ' άνεμφεση τῶν πρότον με τούς ὄποιους θὰ πραγματοποιηθεῖ η τόνωση τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ πότου, τοῦ οντοτήτου καὶ ταχίνη ἐμπετάλλεσθη δύονταν διαθεσίμων πόρων του. Τὰ μέτρα ποὺ ἔποιται μηρυαστὸ Συνέδριο, ὅπως η ἐναλευτογνή τῶν ἀλειφυρών καὶ ὑφαντηρῶν Καλαμάριο, τῶν βυζαντινῶν δεφειών Σουφλάγα, τῶν πυρηνικῶν υγειούν, καὶ τῶν φαρινξερῶν, ὡς μέτρα ποὺ ἀποτελοῦνται πόροιςες καὶ πρωτοτογενῆ λόδεις τοῦ Ἑριτραϊκοῦ ἀνεργίας για δριμυμένες ἐργατικὲς τάξεις, πρέπει νὰ ἐφραιμοστοῦνται ὥποδήποτε, γιατὶ είνει μέτρα συντελεστικά για τὴν ἐπιτυχία τῶν γενικοῦ σκοποῦ. Άλλα, παρόλλημα, πρέπει νὰ δοθεῖ καὶ η δυνατότητα στοὺς βιομηχάνους νὰ ἀνταποκριθεῖ.

ντορχέωση, οίκονομική ἐνίσχυ-
ση τοῦ παραγγοῦ, ποὺ ἀναμ-
φισθήτηται ἔχει ἀποστολαγγιστεῖ
μὲ· τὸν ἔξεντελιστικὸν ἔπεισμὸ-
τῆς τιμῆς τοῦ λαδίου.

Αλλά, ο γενικός σκοπός πως
αποβλέπει, στην οικονομική πο-
λιτισμογνωστή του τόπου, για να
μετρηθεί η γενική διαπραγμά-
ση πολὺ μικρή χρονικό διάστημα
θά διενηρωθεί από τον τόπο
και τα άλλα μέτωπα πού προτά-
θηκαν.

Ως ἔνα ἀπὸ τὰ κύρια, γενικῷ τεργεῖται ἀπόδοσης, μέτρα φορονομήσις θετεῖ εἰναὶ τὸ ἀνοίγον τῶν πόδων εἰσροῆς θευστὸν κόρματος στὸν τόπον μιᾶς, ὅπου ἡ σενότητα τῆς νομιματικῆς κυκλοφορίας είνει ὁ πιο σοβαρὸς λόγος ποὺ ἐπιφέρει στὸ σταμάτημα τῶν ἐργασῶν στὴ βιοτεχνίᾳ καὶ στὰ ἐπαγγέλματα καὶ τὸν ἐπεισοδικῆς τιμῆς - τοῦ ποναδικοῦ μιᾶς προϊόντος ποὺ προσφέρεται τηλῆμασκα, χωρὶς ἴστοροστικού μεγέθους κυριαρχοφορίας, νομιματικὸν ἀντίτυπον.

Τὸ σύστημα τοῦ ἀνταλλα-
γῶν ποὺ ἐφράζούσιν τὴν ὁργὴν
τῆς ἀνδροποίησης ἔχειν πε-
ρεῖ, βέβαια, ομηραντικὰ τις
ἄμεινες ἐπιστοτικὲς ἀνάγκες
τοῦ τόπου. Ἀλλὰ πρέπει να εἰ-
κανοτοπισθεῖ καὶ τὴν ἀνάγκην
τούτην, στὴ λογική της ἐξιστο-
καὶ γὰρ τὸ γενικώτερο ακροτε-
στὸν ὅποιο ἀποβλέπει. Ἀπὸ
προσδοκίες της ἀπόλυτη ἐλευθε-
ροῦ που ἀντέτοικα τοῦ ἐμπορίου

οί στο ἐμπόριο του ήτηκήμενοι.
Διατρέχουνται μάτια τετούς περίοδο καὶ κάτιν ἀπὸ τέτοιες συνθήκες ποὺ δλεῖς οἱ ἑλευθεροί πρόπετο νάναι ἐφαυσιδωμένοις καὶ κτίσος ἀπὸ αὐτῶν. Τὸ ἐμπόριο καὶ τώρα καὶ στὸ μέλλον πότεται νάναι διευθύνενο καὶ ἔλεγχονενο. Τὸ ἐλεύθερο ἐμπόριο καταλήγει, πολλὲς φορές, στὴν ἀποταμεύσην. Κι' ἡ ἀποταμεύση, στὶς σημεινές περισσοτέρες, ἀπονέφορονταις ζωτικές κυνήγιοις οἰκονομικὲς δυνάμεις, ἔχει κακοποιό, ἀντικονομικὸν καραβίζειν. Εὔχομεν πρόσφρατο παράδειγμα τέτοιας βιβλιθεῷς ἐμπορικῆς ποέσεης, κατὰ τὴν πολὺ σωταὶ παρατητοῦ ποτὸν ἔκανε ὁ Γραμματέας τοῦ Ἀγροτικοῦ κόμιματος, τῆς 500 χιλ., δικῆς καθί ποὺ γράγανε ἀπὸ τὸν τόπο μὲν ἀγτάλλωμα σεῖ, λίσα κρονῆ. Οὐ τόπος στερηθῆκε μάτια τόσο σημαντικὴ ποσοτητα, καφισὶ καμιάνιν ενδεχούται συνέπεια. Τὸ γόνωστρο, ποὺ δὲν είνε γενικῆς κυκλοφορίας νόμισμα, καταχωνιάτηκε! Σύμφωνα μὲ τὶς παραπόνων ἀ-

(Ἡ συνέγεια στὴ 4η σελίδα)

